

Opublikowano dnia 10 maja 1956 r.

B 43 k 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 38810

Kl. 70 b, 4/90

Kazimierz Kochay

Kraków, Polska

Pióro wieczne

Patent trwa od dnia 3 marca 1955 r.

Wynalazek dotyczy pióra wiecznego, do stalówki którego atrament lub inna ciecz pisząca aż do jej rozciętego końca jest doprowadzana ze zbiorniczka, stalówka zaś otoczona jest około nasadką, np. z gumy, szczelnie założoną na koniec zbiorniczka i na stalówkę.

Takie ujęcie stalówki w nasadkę zapewnia niezawodne działanie pióra. Pióro jest nieczułe na jakość atramentu, a wykonanie całości może mieć różne rozwiązanie.

Przedmiot wynalazku jest przykładowo uwi-doczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia pionowy przekrój pióra, fig. 2 — drugi rzut pióra w widoku

Stalówka 1 jest osadzona podobnie, jak w innych piórach.

Cała stalówka 1 z wyjątkiem jej rozciętego końca otoczona jest nasadką 2, np. z gumy lub innego podobnego materiału, uszczelniającego miejsce zetknięcia się z częścią rozciętego końca. W górnej swej części nasadka 2 obejmuje dolny koniec rączki pióra, tj. zbiorniczka atra-

mentu 4, do którego jest również szczelnie umocowana.

Przestrzeń 3 zbiorniczka 4 łączy się przeto z wewnętrzną przestrzenią osłony gumowej, tj. nasadki 2 i atrament przedostaje się przy pisaniu do samego końca stalówki 1 przez szczelinę rozcięcia.

Zastrzeżenie patentowe

Pióro wieczne, znamienne tym, że posiada na dolnym końcu jego rączki, tj. na końcu zbiornika (4) na atrament lub inną ciecz piszącą, nasadkę (2) z gumy lub z innego podobnego materiału, założoną szczelnie na ten koniec zbiornika (4) oraz ujmującą szczelnie stalówkę (1) w miejscu jej rozcięcia tak, że atrament (3) przylega szczelnie do stalówki i jest doprowadzany przy pisaniu przez jej szczelinę aż do końca piszącego stalówki (1).

Kazimierz Kochay

